

Věc T-117/05 R

Andreas Rodenbröker a další

v.

Komise Evropských společenství

„Řízení o předběžných opatřeních – Návrh na odklad provádění –
Směrnice 92/43/EHS – Naléhavost – Nedostatek“

Usnesení předsedy Soudu ze dne 5. července 2005 II - 2596

Shrnutí usnesení

- 1. Předběžné opatření – Podmínky přípustnosti – Žaloba – Formální požadavky – Popis žalobních důvodů odůvodňující na první pohled přiznání požadovaných opatření – Krátká prezentace argumentů – Přípustnost – Podmínky
(Články 242 ES a 243 ES; jednací řád Soudu, čl. 104 odst. 2)*
- 2. Předběžné opatření – Podmínky přípustnosti – Přípustnost žaloby ve věci samé – Nedostatek relevance – Meze
(Články 242 ES a 243 ES; jednací řád Soudu, čl. 104 odst. 1)*

3. *Předběžné opatření – Odklad provádění – Předběžná opatření – Podmínky přiznání – Naléhavost – Vážná a nenapravitelná újma – Důkazní břemeno – Finanční újma s dopadem na majetkovou sféru navrhovatele – Újma předvídatelná s dostatečným stupněm pravděpodobnosti – Nezhlednění situace jiných osob než navrhovatele – Vynětí (Články 242 ES a 243 ES; jednací řád Soudu, čl. 104 odst. 2)*

1. Podmínky stanovené v čl. 104 odst. 2 jednacího řádu vyžadují, aby zásadní skutkové a právní poznatky, na kterých je návrh založen, vyplývaly soudržným a srozumitelným způsobem ze samotného textu návrhu na předběžné opatření. Nicméně jestliže návrh navzdory své nedostatečné jasnosti a nepřehlednému uspořádání obsahuje řadu důvodů a argumentů směřujících k prokázání, že podmínky týkající se existence *fumus boni juris* a naléhavosti jsou splněny, což umožňuje odpůrci předložit užitečně své vyjádření a soudci příslušnému pro rozhodování o předběžných opatřeních umožní je přezkoumat, není možné učinit závěr, že návrh musí být odmítnut jako nepřípustný z důvodu, že nesplňuje podmínky vyžadované čl. 104 odst. 2 jednacího řádu.

v rámci řízení o předběžných opatřeních, neboť by tím bylo předjímano rozhodnutí věci v hlavním řízení. Může se nicméně jevit nezbytným, pokud je uplatněna zjevná nepřípustnost žaloby v hlavním řízení, k níž se váže návrh na předběžné opatření, prokázat existenci určitých skutečností, které umožní na první pohled dojít k závěru o přípustnosti takové žaloby.

(viz bod 55)

(viz body 53–54)

2. Přípustnost žaloby podané ve věci samé nesmí být v zásadě přezkoumávána
3. Naléhavost návrhu na předběžné opatření musí být posouzena ve vztahu k nezbytnosti nařídit předběžné opatření, aby bylo zabráněno, že účastníku řízení, který se domáhá předběžného opatření, vznikne vážná a nenapravitelná újma. Je na něm, aby prokázal, že nemůže čekat na rozhodnutí v hlavním řízení, aniž by mu taková újma vznikla.

V tomto ohledu je sice pravda, že pro důkaz vážné a nenapravitelné újmy v rámci řízení o předběžných opatřeních není nezbytné, aby byl vznik újmy doložen s absolutní jistotou, a že postačuje, aby byla s dostatečným stupněm pravděpodobnosti předvídatelná, nic to nicméně nemění na tom, že navrhovatel je povinen prokázat skutečnosti, které mají odůvodňovat očekávání takové vážné a nenapravitelné újmy, aby mohl soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních tuto pravděpodobnost posoudit. Podmínka týkající se naléhavosti proto není splněna v případě, kdy uvedené okolnosti nezákládají žádné aktuální ohrožení, nýbrž představují jen budoucí, nejisté a náhodné riziko.

Nemůže být zohledněna ani újma, o které se tvrdí, že vznikla jiným osobám než navrhovatelům, protože újmu, která charakterizuje naléhavost, musí utrpět navrhovatel. Stejně tak finanční újma nemůže být s výjimkou mimořádných okolností považována za nenapravitelnou nebo i jen za obtížně napravitelnou, jelikož může být předmětem následného finančního vyrovnání.

(viz body 71–72, 74–76)